

fritt från stämpel, men på ett annat ställe står, att utdrag af protokoll, med vissa uttryckligen bestämda undantag, hvaribland ej omnämnas andra förordnanden än förordnande att vara förmyndare, skall med stämpel beläggas.

Man kan derföre tveka, huru vida ett förordnande t. ex. att vara syssloman i konkurs, hvilket utfärdas under formen af protokollsutdrag, skall såsom förordnande vara fritt från eller såsom protokollsutdrag beläggas med stämpel.

För att undanrödja all osäkerhet härutinnan får jag vördsamt föreslå, att Riksdagen ville besluta,

att protokoll, innefattande annat förordnande än sådant, hvarigenom embete eller tjänst tillsättes, må vara fritt från stämpel.

Stockholm den 20 januari 1887.

Carl B. Hasselrot.

N:o 5.

Af herr **Stjernspetz**, om anslag till handelsagenters anställande i främmande länder.

Som min motion förilidet år i ofvanstående syfte från flera håll rönte rätt mycket bifall, vågar jag ännu en gång, fast i en något annan form, framlägga förslaget till Riksdagens behjertande och pröfning.

För att ej upprepa ungefärligen samma motiv som förra gången, beder jag få hänvisa till min nyssnämnda motion, n:o 15 i Första Kammaren.

Då ändamålet med dessa agents utsändande för en och annan icke syntts tillräckligt klart, vågar jag, såsom mest upplysande härutinnan, äfven hänvisa till så väl herr greve Barnekows som mitt eget anförande i Första Kammaren den 21 April förlidet år, hvilka anföranden återfinnas i 3:dje bandet af Kammarens protokoll under n:o 33, sidorna 4 och 19.

Den förändring, som jag innevarande år gjort i mitt förslag, består endast deruti, att de föreslagne agenterne af Kongl. Maj:t skulle kunna utsändas äfven till inom Europa belägna länder samt att jag något höjt det begärda beloppet. Orsaken härtill är den, att ehuru behovet af svenska handelsagenter är störst för de utom Europa belägna länderna, kunna likväl speciella omständigheter förefinnas, som göra det önskligt, att en eller annan sådan äfven måtte kunna få sin verksamhet anvisad inom Europa. En sådan omständighet har uppstått i följd af det rika sillfisket på vestkusten, hvars produkter haft mycket svårt att hitta ut i världsmarknaden. Kongl. Maj:t föranleddes häraf att förlidet år på statens bekostnad sända en särskild agent till England, för att bereda marknad för fisken och hjälpa fiskarena att få den såld derstädes, och lärer denna agent till stort gagn för fisket hafva uträttat högst betydligt i detta afseende.

Denna framgång har uppväckt tanke på att äfven till Tyskland, i första rummet till Berlin, i samma ändamål sända en dylik agent icke blott för fisket i Bohuslän utan äfven för det i Östersjön. En annan fråga torde snart kunna uppstå, att söka få afsättning för svenskt utsädesfrö, spanmål och skogsfrö inom åtskilliga europeiska länder, som uppmärksammat det svenska fröets stora öfverlägsenhet öfver det vanliga i handeln gångbara, och för sådant ändamål skulle en agent äfven inom Europa kunna komma att vara till mycket gagn. Af här antydda förhållanden torde framgå att agenternas verksamhet icke bör bindas ensamt till utom Europa belägna länder, äfven om behovet af sådana derstädes är vida större. Då frågan förra gången var före i Riksdagen, uppstodo stridiga meningar om det begärda anslaget skulle anvisas att utgå från tredje eller sjette hufvudtiteln. Hade Kongl. Maj:ts eller statsutskottets förslag om kommersiella attachéer gått igenom, lider intet tvifvel att icke anslaget bort uppföras på tredje hufvudtiteln. Men mina handelsagenter böra icke hafva annan gemenskap med våra diplomater än hvad hvarje annan i utlandet resande enskild svensk man kan hafva behof utaf. De skulle i det närmaste blifva likstälde med de fabriks- och handtverksarbetare, som åtnjuta reseunderstöd af statsverket, och liksom anslaget till dessa är uppfördt å sjette hufvud-

titeln under rubrik »befrämjande i allmänhet af slöjderna», torde anslaget till de föreslagne handelsagenterne lämpligast böra uppföras derstädes under en ny rubrik »befrämjande i allmänhet af handeln».

På dessa grunder vågar jag vördsamt föreslå:

att Riksdagen måtte bevilja och ställa till Kongl. Maj:ts förfogande ett extra anslag af 20,000 kronor för utsändande och understödjande af handelsagenter i främmande länder.

Stockholm den 21 januari 1887.

P. A. H. Stjernspetz.